

Zezwolenie na zajęcie pasa drogowego ma charakter czasowy, co powoduje, że w sprawie o zezwolenie na lokalizację obiektu w pasie drogowym na kolejny okres konieczne jest ponowne ustalenie, czy lokalizacja ta stanowi szczególnie uzasadniony przypadek w rozumieniu art. 39 ust. 3 ustawy o drogach publicznych. Raz udzielone zezwolenie nie powoduje bowiem, że kwestia istnienia szczególnie uzasadnionego przypadku została przesądzona dla potrzeb przyszłych spraw o zezwolenie na zajęcie pasa, nawet, gdy chodzi o to samo miejsce i ten sam obiekt. Tak wynika z wyroku WSA w Szczecinie z 7 lutego 2019 r. sygn. II SA/Sz 1278/18.

Organ odmowę wydania zezwolenia na zajęcie pasa drogowego argumentował m.in. oddaniem do użytku nowego odcinka ścieżki rowerowej wzdłuż działki należącej do wnioskodawczyni bezpośrednio przy ścianie budynku. Tym samym, teren o którego zajęcie wnioskowała skarżąca położony miał być pomiędzy ścieżką rowerową a pasem jezdny. Przy czym chodziło o zamieszczenie pomiędzy jezdnią a ścieżką rowerową ogródka piwnego, dojścia do toalety, miejsc parkingowych i kontenera na śmieci. Sąd zgodził się z organami orzekającymi w sprawie, że zaburzyłoby to stan bezpieczeństwa uczestników ruchu rowerowego, samochodowego oraz pieszych.

Sąd wskazał również, że o uwzględnieniu wniosku nie mogło przesądzić również powoływanie się na straty finansowe, które nie stanowią szczególnie uzasadnionego przypadku. Nikt nie zabrania skarżącej prowadzenia działalności gospodarczej, ale w miejscu do tego przeznaczonym. Każda wolność konstytucyjna podlega pewnym ograniczeniom ze względu na wartości wskazane w art. 22, art. 31 ust. 3 i inne w przepisach Konstytucji RP. Bezpieczeństwo innych osób w ruchu pieszym jest niewątpliwie taką wartością.

Źródło: [CBOSA](#)